

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 681

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 iulie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
714.	— Decret pentru numirea unui magistrat	1	
715.	— Decret pentru numirea unui magistrat	2	
716.	— Decret pentru numirea unui magistrat	2	
717.	— Decret pentru numirea unui magistrat	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 291 din 9 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală.....	3-5	Decizia nr. 386 din 7 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 2 și art. 60 alin. 1 din Codul penal	6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.192. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru modificarea și înlocuirea anexei nr. 5 la Normele metodologice privind criteriile și metodologia pentru eliberarea licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 170/2001	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2005 pentru preluarea procurorilor financiari ai Curții de Conturi de Ministerul Public, precum și ale art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003 privind preluarea activității jurisdicționale și a personalului instanțelor Curții de Conturi de către instanțele judecătorești, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2004, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 256 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Tudose Daniela, procuror financiar, se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 iulie 2005.
Nr. 714.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2005 pentru preluarea procurorilor financiari ai Curții de Conturi de Ministerul Public, precum și ale art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003 privind preluarea activității jurisdicționale și a personalului instanțelor Curții de Conturi de către instanțele judecătorești, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2004,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 256 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Gurzu Violeta, procuror financiar, se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 iulie 2005.
Nr. 715.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2005 pentru preluarea procurorilor financiari ai Curții de Conturi de Ministerul Public, precum și ale art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003 privind preluarea activității jurisdicționale și a personalului instanțelor Curții de Conturi de către instanțele judecătorești, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2004,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 256 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Berghian Monica, procuror financiar, se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 iulie 2005.
Nr. 716.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, ale art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2005 pentru preluarea procurorilor financiari ai Curții de Conturi de Ministerul Public, precum și ale art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003 privind preluarea activității juridictionale și a personalului instanțelor Curții de Conturi de către instanțele judecătorești, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2004,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 256 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Vlad Camil, procuror financiar, se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 iulie 2005.

Nr. 717.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 291

din 9 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală, ridicată de Adrian Mihail Drăgan în Dosarul nr. 7.475/2004 al Judecătoriei Brăila.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de avocat Nicolae Trăistaru, precum și partea

Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Brăila, prin consilier juridic Lucia Candea. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, autorul excepției, prin avocat, susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă dreptul la un recurs efectiv, precum și liberul acces la justiție, întrucât nu prevede posibilitatea atacării separat, cu recurs, a încheierii prin care s-a respins cererea de restituire a cauzei la parchet. Arată că, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 9 noiembrie 2004, pronunțată în cauza *Saez Maeso împotriva Spaniei*, există o violare a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale atunci când este limitat dreptul la recurs. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată, depunând în acest sens și concluzii scrise.

Partea Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Brăila, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 300 din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 21 din Constituție, precum și pe cele ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale și nici celor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 7.475/2004, **Judecătoria Brăila a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Adrian Mihail Drăgan în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție, respectiv de cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dreptul la un recurs efectiv, prevăzut de art. 13 din aceeași Convenție, în măsura în care nu prevăd posibilitatea atacării separat, cu recurs, a încheierii prin care s-a respins cererea de restituire a cauzei la parchet.

Judecătoria Brăila apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât încheierea prin care s-a respins cererea de restituire a cauzei la parchet poate fi atacată cu apel odată cu fondul, potrivit dispozițiilor art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală. Se arată că, în situația în care legiuitorul ar fi prevăzut că această încheiere poate fi atacată separat cu recurs, soluționarea cauzei ar fi putut fi tergiversată, ceea ce ar încălca dreptul părților la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil. Totodată se apreciază că „autorul excepției de neconstituționalitate invocă absența unei dispoziții legale [...], și nu o neconcordanță a unui text de lege cu Constituția României și Convenția Europeană a Drepturilor Omului“, or, „Curtea Constituțională nu este competentă să emită acte normative [...]“.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată. Se arată că încheierea pronunțată de instanța de judecată în temeiul art. 300 din Codul de procedură penală poate fi atacată odată cu hotărârea. În opinia Guvernului, reglementarea unei căi separate de atac împotriva acestei încheieri ar fi putut determina

tergiversarea cauzei și, prin urmare, ar fi încălcat dreptul părților la un proces echitabil. Se mai arată că, în sensul practicii instanței europene, conceptul de „proces echitabil“ nu implică în mod necesar existența mai multor grade de jurisdicție, a unor căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești și nici posibilitatea exercitării acestor căi de atac de către toate părțile din proces.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 300 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că aceste prevederi legale nu contravin sub nici un aspect prevederilor care reglementează dreptul părților la un proces echitabil, întrucât nu înlătură posibilitatea acestora de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege, într-un termen rezonabil. Totodată se arată că instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența legiuitorului.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 300 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*Instanța este datoare să verifice din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea actului de sesizare.*“

În cazul când se constată că sesizarea nu este făcută potrivit legii, iar neregularitatea nu poate fi înlăturată de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop, dosarul se restituie organului care a întocmit actul de sesizare, în vederea refacerii acestuia“.

Aceste dispoziții legale sunt considerate contrare prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), care reglementează dreptul la un proces echitabil, precum și celor ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, respectiv dreptul la un recurs efectiv.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, cu prilejul judecării cauzei, autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar concluzii scrise, în cadrul cărora critică prevederile art. 300 din Codul de procedură penală și în raport de dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), privind egalitatea în drepturi, în art. 49 [devenit art. 53],

privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și în art. 128 [devenit art. 129], privind folosirea căilor de atac. În ceea ce privește aceste critici, Curtea observă că nu pot fi primite, întrucât au fost formulate ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să se pronunțe numai în limitele sesizării. Extinderea temeiurilor constituționale față de cele invocate în fața instanței de fond ar conduce la exercitarea din oficiu a controlului de constituționalitate, ceea ce este contrar prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial. Ca atare, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea textului de lege criticat doar în raport cu art. 21 alin. (3) din Constituție, respectiv cu art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Curtea reține că recursul constituie una dintre căile de atac, cu privire la care Constituția statuează, în art. 129, că se pot exercita „în condițiile legii”. Deplina competență în ceea ce privește stabilirea acestor condiții revine așadar legiuitorului, în acest sens fiind prevederile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. În temeiul acestor dispoziții constituționale, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, liberul acces la justiție și, implicit, dreptul la un proces echitabil presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și modalitățile instituite de lege. Faptul că, în speță, textul de lege criticat nu prevede posibilitatea atacării separate cu recurs a încheierii prin care s-a respins cererea de restituire a cauzei la parchet nu aduce atingere drepturilor procesuale ale părții, câtă vreme această încheiere poate fi atacată odată cu fondul, instanța superioară urmând să aprecieze dacă cererea de restituire a dosarului la organul care a întocmit

actul de sesizare, în vederea refacerii acestuia, a fost pe nedrept respinsă.

Așa fiind, dispozițiile legale criticate nu numai că nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), respectiv dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci constituie o aplicare a acestora, legiuitorul fiind preocupat de asigurarea exigențelor unui proces echitabil, prin împiedicarea exercitării abuzive a drepturilor procesuale și prin asigurarea celerității procesului penal, soluționarea cauzei într-un termen rezonabil fiind una dintre aceste exigențe.

În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată în motivarea excepției, Curtea reține că, prin Hotărârea din 9 noiembrie 2004, pronunțată în cazul *Saez Maeso împotriva Spaniei*, Curtea de la Strasbourg a reținut că a existat o violare a art. 6 paragraful 1 din Convenție, atunci când normele referitoare la formele ce trebuie respectate pentru introducerea unui recurs și aplicarea lor îi împiedică pe justițiabili să se prevaleze de căile de atac disponibile. Or, textul de lege criticat în prezenta cauză nu împiedică în nici un fel părțile de a se prevala de căile de atac prevăzute de lege și nu restrânge accesul la justiție al acestora, câtă vreme, așa cum s-a arătat, încheierea de respingere a cererii de restituire a cauzei la parchet poate fi atacată odată cu fondul, fiind asigurate astfel exigențele impuse de art. 6 și 13 din Convenție, privind dreptul la un proces echitabil, respectiv dreptul la un recurs efectiv.

De altfel, așa cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia solicită completarea normei criticate în sensul reglementării posibilității atacării separat, cu recurs, a încheierii prin care s-a respins cererea de restituire a cauzei la parchet. Or, o asemenea cerere excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „[...] se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Mihail Drăgan în Dosarul nr. 7.475/2004 al Judecătoriei Brăila.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 386
din 7 iulie 2005referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 2 și art. 60 alin. 1
din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 2 și art. 60 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Nagy Jozsef în Dosarul nr. 766/2005 al Judecătoria Miercurea-Ciuc.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul 766/2005, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. 2 și art. 60 alin. 1 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de condamnatul Nagy Jozsef, în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de liberare condiționată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate aduc atingere dreptului constituțional referitor la garantarea dreptului la viață și la integritate psihică, deoarece în perioada de detenție a fost folosit la muncă, iar mai apoi s-a îmbolnăvit. În realitate această critică vizează aplicarea prevederilor contestate de către instanța de judecată, autorul excepției fiind nemulțumit de împrejurarea că aceasta nu a ținut cont de starea de sănătate a condamnatului și de alte aspecte personale, cum ar fi acela că are patru copii.

Mai susține că dispozițiile art. 59 alin. 2 și art. 60 alin. 1 din Codul penal aduc atingere și prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție, fără a arăta însă în ce constă această contrarietate.

Judecătoria Miercurea-Ciuc opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece motivele invocate se încadrează în cadrul general de contestație sau de cerere de liberare condiționată. Faptul că autorul excepției face referire la Curtea Constituțională ca la o instanță superioară ce îi poate rezolva problemele denotă necunoașterea, din partea acestuia, a dispozițiilor care reglementează competența instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece liberarea condiționată este un mijloc de individualizare a executării pedepsei închisorii în faza executării acesteia. Ea nu constituie un drept, ci doar o vocație a condamnatului, după cum nu constituie o obligație, ci doar o facultate pentru instanță. Liberarea condiționată poate fi acordată numai de către instanța de judecată, la propunerea comisiei de liberare sau la cererea condamnatului, după ce a verificat dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru acordarea acesteia. Este de precizat că și atunci când se constată îndeplinirea cerințelor legale pentru acordarea liberării condiționate instanța nu este obligată să dispună această măsură, ea fiind o facultate a instanței bazată pe convingerea că reeducarea condamnatului se poate obține fără executarea restului de pedeapsă în penitenciar. Pentru aceste motive, Guvernul apreciază că prevederile legale criticate nu aduc atingere dreptului la viață și la integritate fizică și psihică a condamnatului și respectă pe deplin principiul constituțional potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

De asemenea, motivele invocate în susținerea excepției se încadrează ca motive generale ale cererii de liberare condiționată, autorul făcând referire la Curtea Constituțională ca o instanță superioară care îi poate rezolva această cerere. Sub acest aspect, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, în speță nu poate soluționa o cerere de liberare condiționată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea

prin dispozițiile legale criticate a calculului fracțiunilor de pedeapsă pentru acordarea liberării condiționate nu aduce atingere sub nici un aspect prevederilor constituționale, potrivit cărora dreptul la viață și la integritate fizică și psihică sunt garantate. Astfel, condamnatul care, din cauza stării sănătății sau din alte cauze, nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit poate fi liberat condiționat după executarea fracțiunilor de pedeapsă prevăzute de lege.

De asemenea, dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza normei legale, fiind în deplină concordanță cu prevederile invocate din Legea fundamentală, potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 alin. 2 și art. 60 alin. 1 din Codul penal, cu următorul conținut:

— Art. 59 alin. 2: „În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 2 și art. 60 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Nagy Jozsef în Dosarul nr. 766/2005 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin două treimi când pedeapsa este mai mare de 10 ani.”;

— Art. 60 alin 1: „Condamnatul care, din cauza stării sănătății sau din alte cauze, nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiționat după executarea fracțiunilor de pedeapsă arătate în art. 59 sau, după caz, în art. 59¹, dacă dă dovezi temeinice de disciplină și de îndreptare.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 22 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la viață și la integritate fizică și psihică și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției pentru toți cetățenii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Codului penal care formează obiectul excepției stabilesc condițiile în care o persoană care execută o pedeapsă privativă de libertate poate fi eliberată condiționat. Dispozițiile atacate nu contravin cu nimic normelor constituționale care garantează dreptul la viață și la integritate fizică și psihică la care se referă autorul excepției. Dimpotrivă, prin aceste dispoziții se oferă condamnatului posibilitatea de a fi eliberat înainte de executarea integrală a pedepsei, pentru a se reintegra social și a-și trăi viața în acord cu ordinea de drept.

De altfel, motivarea excepției este informă, iar referirea la dispozițiile constituționale nu are în vedere nemulțumirea petentului cu privire la conținutul textelor de lege atacate, ci mai degrabă dorința sa ca prin aplicarea acestora să i se aprobe cererea de liberare condiționată. Or, sub aceste aspecte Curtea nu este competentă să se pronunțe.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

**pentru modificarea și înlocuirea anexei nr. 5 la Normele metodologice
privind criteriile și metodologia pentru eliberarea licențelor și brevetelor de turism,
aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 170/2001**

În temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Anexa nr. 5 la Normele metodologice privind criteriile și metodologia pentru eliberarea licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 170/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 3 mai 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Gheorghe Dobre

București, 22 iulie 2005.

Nr. 1.192.

ANEXĂ*)

TELEFOANE la dispoziția turiștilor

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU TURISM

021 - 410 12 95

0800 86 82 82

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU

PROTECȚIA CONSUMATORILOR

0800 08 09 99

TELEFOANE LA DISPOZIȚIA TURIȘTILOR

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 045194